

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergerichts Berlin (Niemcy) w dniu 22 lipca 2009 r. — DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH przeciwko Bundesrepublik Deutschland-

(Sprawa C-279/09)

(2009/C 267/54)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Kammergericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

Trybunałowi Sprawiedliwości zostaje przedstawione, na podstawie art. 234 WE, następujące pytanie prejudycjalne:

Czy mając na uwadze to, że państwa członkowskie nie mogą — poprzez krajowe uregulowanie przesłanek dotyczących odszkodowania oraz postępowania w przedmiocie stwierdzenia odpowiedzialności państwa za szkody spowodowane naruszeniem zobowiązań ciążących na nim na gruncie prawa wspólnotowego — uniemożliwić lub nadmiernie utrudnić uzyskania odszkodowania zgodnie z zasadami prawa wspólnotowego w zakresie odpowiedzialności państwa, istnieją względy, które przemawiają przeciwko uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym dochodzenie roszczenia przed sądem uzależnione jest od zapłaty zaliczki na pokrycie kosztów, a pomocy w zakresie kosztów postępowania nie można przyznać osobie prawnej, która nie może uiścić tej zaliczki?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 24 lipca 2009 r. — postępowanie karne przeciwko R

(Sprawa C-285/09)

(2009/C 267/55)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

R

Pytanie prejudycjalne:

Czy art. 28c część A lit. a) szóstej dyrektywy⁽¹⁾ powinien być interpretowany w ten sposób, że należy odmówić zwolnienia z podatku od wartości dodanej w przypadku dostawy towarów w

rozumieniu tego przepisu, jeżeli dostawa została wprawdzie faktycznie dokonana, lecz w świetle obiektywnych okoliczności nie ulega wątpliwości, że sprzedawca będący podatnikiem

- wiedział, że przez dostawę uczestniczył w transakcji wykorzystanej do popełnienia oszustwa w podatku od wartości dodanej, lub
- podjął działania, których celem było zatajenie tożsamości prawdziwego nabywcy, w celu umożliwienia mu lub osobie trzeciej popełnienia oszustwa w podatku od wartości dodanej?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku; Dz.U. L 145, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van Koophandel te Brussel (Belgia) w dniu 27 lipca 2009 r. — Francesco Guarnieri & Cie przeciwko V.O.F. Vandeveld Eddy

(Sprawa C-291/09)

(2009/C 267/56)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van Koophandel te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Francesco Guarnieri & Cie

Strona pozwana: V.O.F. Vandeveld Eddy

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 28, 29 i 30 Traktatu z dnia 25 marca 1957 r. ustanawiającego Wspólnotę Europejską zakazują, by skarżąca mająca przynależność państwową Monako, która wniosła w Belgii powództwo o zapłatę rachunków za dostawę szklanek Twister i świeczek wraz z dodatkami, została na wniosek pozwanej mającej belgijską przynależność państwową zobowiązana do złożenia zabezpieczenia kosztów postępowania i odszkodowań, które mogą od niej zostać zasądzone?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België w dniu 29 lipca 2009 r. — Vlaamse Gemeenschap przeciwko M. Baesenowi

(Sprawa C-296/09)

(2009/C 267/57)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vlaamse Gemeenschap

Strona pozwana: M. Baesen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do celów stosowania art. 13 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 1408/71⁽¹⁾ termin „urzędnicy służby cywilnej i personel równorzędny” należy definiować na podstawie krajowego systemu zabezpieczenia społecznego, którym objęty jest zainteresowany?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy zainteresowanego, który jest zatrudniany na podstawie umowy o pracę przez pracodawcę w ramach administracji publicznej i według krajowego systemu w zakresie niektórych działów zabezpieczenia społecznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia podlega przepisom o zabezpieczeniu społecznym pracowników, natomiast w zakresie innych działów zabezpieczenia społecznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia podlega szczególnym przepisom obowiązującym dla urzędników, należy uznać za członka personelu równorzędnego z urzędnikami w rozumieniu art. 13 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 1408/71?

⁽¹⁾ Rozporządzenia Rady (EWG) z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma (Węgry) w dniu 29 lipca 2009 r. — RANI Slovakia s.r.o. przeciwko Hankook Tire Magyarország Kft.

(Sprawa C-298/09)

(2009/C 267/58)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: RANI Slovakia s.r.o.

Strona pozwana: Hankook Tire Magyarország Kft.

Pytania prejudycjalne

- 1) Mając na względzie art. 3 lit. c) i art. 59 Traktatu rzymskiego, czy wykładni motywu 19 dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świad-

czenia usług należy dokonywać w ten sposób, że w odniesieniu do działalności przedsiębiorstw pracy tymczasowej prawo krajowe może swobodnie ustanawiać wymogi, jakie powinien spełnić pracodawca (przedsiębiorstwo), aby mieć dostęp do wykonywania takiej działalności na terytorium danego państwa członkowskiego i w związku z tym uznawać jedynie przedsiębiorstwa pracy tymczasowej posiadające siedzibę na tym terytorium?

- 2) Czy wykładni art. 1 ust. 4 dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady należy dokonywać w ten sposób, że — w odniesieniu do wydawania zezwolenia na wykonywanie działalności — przedsiębiorstwa posiadające siedzibę na terytorium danego państwa członkowskiego można traktować w sposób bardziej korzystny niż przedsiębiorstwa posiadające siedzibę w innym państwie członkowskim?
- 3) Czy wykładni art. 59, 62 i 63 Traktatu rzymskiego, czytanych łącznie, należy dokonywać w ten sposób, że ograniczenia istniejące w chwili przystąpienia do Unii Europejskiej mogą nadal obowiązywać, nie będąc uważane za niezgodne z prawem wspólnotowym, do czasu przyjęcia przez Radę programu ustalającego warunki liberalizacji dla tego rodzaju usług lub dyrektyw koniecznych w celu realizacji tego programu?
- 4) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytania poprzedzające, czy istnieje jakiś interes ogólny, który uzasadnia ograniczenie polegające na tym, że działalność przedsiębiorstw pracy tymczasowej może być wykonywana jedynie przez przedsiębiorstwa posiadające siedzibę i zarejestrowane w danym państwie członkowskim i który pozwala w ten sposób przyjąć, że ograniczenie to jest zgodne tego ograniczenia z art. 59 i 65 Traktatu rzymskiego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 30 lipca 2009 r. — DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH przeciwko Ministerstvo životního prostředí

(Sprawa C-299/09)

(2009/C 267/59)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH

Strona pozwana: Ministerstvo životního prostředí